

blev ophævet, og der blev truffet et passende Arrangement med disse Stutterijorder. Om Eiendommen, der nu ligger til Stutteriet, er ca. 150,000 Rd. værd, hvilket er blevet mig opgivet, kan jeg ikke sige, men selv om den kun er 150,000 Rd. værd, saa er dette jo ikke en ganske ubetydelig Binding i Sammenligning med den nuværende Tilstand, hvor Intet kommer ind i Statskassen, men hvor der foruden 500 Tønder Land maa anvendes ca. 10,000 Rd. om Aaret for at holde Stutteriet vedlige. Jeg vil ogsaa bede ærede Medlemmer erindre, at en saadan Anstalt har sine Embedsmænd, og at de have Udgang til Pension, thi det er et Punkt, som man næsten altid glemmer, naar der tales om Udgifter af denne Art. Jeg beder om Tilgivelse fordi jeg har opholdt det ærede Thing saalænge, men jeg haaber, at vi denne Gang endelig ville blive færdige med dette hele Stutterivæsen.

Indenrigsministeren: Jeg antager, at det ærede Thing vil billige, at jeg foreløbig lader Udvalgets Endringsforslag under Nr. 8 saavelsom det af 2 ærede Medlemmer angaaende Stutteriet stillede Endringsforslag uomtalte, idet det vilde være altfor trættende for Thinget at modtage min tørre Prosa angaaende denne Sag efter det meget morsomme Foredrag, det ærede Medlem for Nøeskilde (M. Hage) nylig har holdt. — Hvad Endringsforslaget under Nr. 9 angaaer, glæder det mig at kunne udtale min fulde Samstemning med den Grundsetning, den ærede Ordfører for Udvalget fremsatte, thi naar man vil undgaae idelig og idelig gjentagne Begjæring om aarlige Understøttelser til ikke pensionsberettigede Bestillingsmænd, er det ogsaa efter min Mening aldeles nødvendigt at komme ind paa det af ham nævnte System med en tvungen Albedomsforsjærgelse for saadanne Mænd. Jeg kan endog tilføie, at jeg netop i denne Tid syssler med en Løsning af denne Opgave for et betydeligt Antal Bestillingsmænds Vedkommende, nemlig Jernbanepersonalet, der, som det ærede Thing vil erindre, ikke er pensionsberettiget. Det er i mine Tanker en Selvfølge, at naar der ikke er knyttet Pensionsret til en Løn, maa man

finde sig i at betale et højere Bederlag for Præstationerne; men det forekommer mig da ogsaa at være et billigt Forlangende fra Arbeidsgiverens Side, at den, der modtager dette højere Bederlag, skal sørge for at have nogen Understøttelse i de Aar, da han ikke mere kan arbejde. Hvad imidlertid det her særligt foreliggende Forslag angaaer, maa jeg meget anmode det ærede Thing at følge Udvalgets Fleertal og ikke dets Mindretal. Jeg troer i Virkeligheden, at der fra min Side ligesaafuldt er taget Hensyn til Statskassens Interesse som til vedkommende Bestillingsmænds ved det Forslag om Summens Størrelse, som her foreligger, og den samme Bemærkning vil jeg gjøre i Anledning af Forslaget under Nr. 12, der ogsaa kun er tiltraadt af Udvalgets Fleertal. — Imod Endringsforslagene under Nr. 13 og 14 har jeg — jeg kan vel sige selvfølgelig — ikke Noget at erindre, ligesaa lidt som imod Forslaget under Nr. 16. — Tre ærede Rigsdagsmænd have stillet Forslag om, at hele Udgiften til Controllen ved Eimfjordsdistriktet skulde bortfalde. Det er mig ingenlunde uventet, at Spørgsmaalet om denne Control kommer frem paany, men jeg havde rigtignok ikke ventet, at det skulde komme saa hurtigt, efter at den sidste Eimfjordslov er vedtagen, hvorved ogsaa Spørgsmaalet om Nødvendigheden eller Unødvendigheden af en Statscontrol blev drøftet. Jeg udtalte allerede dengang, at jeg skulde være meget villig til at opgive Statscontrollen, saasnart jeg fik den Overbeviisning, at den kunde undværes, og navnlig, naar det viste sig, at den anden Control gennem Communernes Tilsynsmænd, som Loven tilsteder, var virksom. Det ærede Thing bifaldt dengang, at Statscontrollen indtil videre skulde vedblive i det noget indskrænkede Maal, hvori den var foreslaaet af mig, og det forekommer mig for det Første, at den Tid, som er hengaaet siden den af mig nævnte Lovs Vedtagelse, er altfor kort til, at man kan have vundet en virkelig Erfaring, samt dernæst at de foreliggende Oplysninger om, hvorledes Forholdet har stillet sig med Controllen i den Tid, der er forløben siden Lovens Vedtagelse, netop gaaer i en Retning, der er modsat den, som den